

העולם הזה

השבועון המצוי ל'אינפורמציה'

חובב נליקסון 8, תל-אביב (לד. תיאטרון "א"ה"ל" ת.ד. 136, טל. (ומני) 68785 מען למברקים: "עולמפרם" מסרי המערכת בירושלים: רחוב דוד המלך (יוליאן), מ"ו משרד הספר. משרד המערכת בחיפה: חובב החלוק 45, חדר 11, טלפון 4681 (4-8 אה"צ)

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך הכיתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יחיאל כשן, ניצה נבי, איתמר עילם. משתתפים בקובעים: פרנצה גרובנר, רפאל חיים, אופקר טאבור, סיליס מיארי יצחק לכני, צבי שש.

ראש-משרד, ירושלים: ראש משרד, חיפה: נתן ריבון סופרי-חוק: גניאל גילן, גבריאל דנון, שמואל מירון.

המו"ל: העולם הזה כ"מ, דמוס ישראל, תל-אביב

2/16 יפ"ר

לפני שבעה שבועות פרעתי חוב כבודו של כשנוסדה המערכת הנוכחית, הושפעה במידה רבה עליידי סגנונו של עתון אחד: טיים האמריקאי. אף כי לא קיבלה את כל השיטות של טיים, נסתה לבחון מה מתאים לתנאי הארץ ומה לא, הרי חיבת המערכת כזאת גדול לעתון זה. מצאתי לנכון לכתוב לעורך טיים, ולספר לו על קורות העולם הזה, למסור לו באירו מידה נעזרתי עליידי סגנונו. השבוע קיבלתי תשובה מן ידי גיימס א. לינג, העורך האחראי של טיים:

"שמחתי מאוד לשמוע ממך וקראתי בעניין רב כיצד נפל טיים לחיך ממש בימי ה'מלחמה הערבית-ישראלית' דבר שפתח בשרשרת-אירועי בות שהובילה להצלחתו הע' צומה של העולם הזה. איני קורא עברית, אולם ברור מן 'התמונות והתבנית שהת' אתם לצרכים בכשרון רב אחמה מתכונות טיים והעתון האחות שלו, לייף. חברי המערכת שלנו קראים עברית מסרו לי ש' כתוב משקף את אותו סוג של ריפורטז'ה עובדתית אשר עורכי טיים מגסים לתח אותו..."

איחולים לבניי הצלחתכם כמ". אחי שבוע קיבלו בחמ"ה את שנייה מחוץ לארץ, הפ' עם מצרפת. הגיע לארץ גל-יון השבועון הצרפתי לה' ש'רבו דה'נסיון, אחד הש' בווענים המשכילים ביותר בצרפת, בעל נטייה שמאלית. בעמודי ארבע של העתון, ה' מוקד, של שיקוף בעיות הע' עים חשובים במיוחד של ע' תוני העולם הממורסמים. והנה בגליון זה, ליד קטע מתוך פרבדה המוסקבאי (על ארצות קטגורינביה) ושל הטייטס הניו-יורקי (על יפאן) מופיע גם קטע אחד על ישראל. הקטע הוא תרגום הרשימה "פרשת הדרכים: ניר-דלה, קארצ'י, רומא" של העולם הזה (750). רשימה פרשנית שניתחה את שלושה הכונים הישירים של מדיניות החוץ הישראלית. דומה שכתובת זה עבר ככזה דרך כלשהי מאז כינו אותו מתנגדיו, לפני שנתיים, כעתון זול ובלתי רציני.

Moscou REVUE DE LA PRESSE LES VOIES ISRAËL... Paris Tel-Aviv REVUE DE LA PRESSE LES VOIES ISRAËL... Rio DE JANEIRO REVUE DE LA PRESSE LE TRAITÉ DE PAIX... (A collage of newspaper clippings from various international publications, including 'Revue de la Presse' from Paris, Rio de Janeiro, and Moscow, with a central 'Tel-Aviv' label.)

אין כלום, מלבד מרצוף נאה ונוף הינני. מה עוד אפשר לדרוש מבחורה?

יצחק ארדי, חיפה
איאלה דברים...
כני גן עדין...
...ספר שיע על העברתו לקבוצה התורכית פנרב'צ'ה ששמה נן ערן מיד על עצמה... (העולם הזה 747). פנרב'צ'ה בפירושה המילולי היא "גן המנדלור" אולם יש לה גם פירושה ניאורפי: זוהי אחת משכונותיה של איסטנבול, השוכנת על חצי אי קטן. בדרך כלל נושאות הקבוצות בתורכיה שמות של שכונות. חיים אשבל, פתח-תקוה תודה לקורא אשבל על התפוח מעץ הדעת, המוציא את התורכים מגן-העדן. לעיסת המשבר

אני חושב שמרבית הנוער הישראלי קורא את העולם הזה, ומאחר שאחם לעולם כבר זמן רב את המשבר העובד עליו, נסו לארגנו. אף אני הייתי חבר כתנועת נוער, כמתנת העולם, אך עזבתי אותה. אם תארגנו את הנוער, בוראי אצטרף.
יחיאל כשן-שלום, תל-אביב
כבוד ראשונים
פרסמחם (העולם הזה 750) שכארץ עומד לטוב בית הרושת הראשון למדינה. יש לי הכבוד להרויכם שבת מסחרנו מפיק קרוב לשלוש שנים מדיהום מתורכית. אליהו ורלה שולמן, תל-אביב לקוראים שולמן, התנצלות חמה. איב עברי

העולם הזה (754) ראה להציני לפני קוראי המשאל כמי שהיה מראשוני המצוטטים לועד לניצחון הנוער העברי, ונשאר מהנינו הרוחני. האולי הועד הזוכר אינו קיים זה כחמש שנים, קשה להבין איך יכול אני להיות בכך שאני עורכו של היחון אף ומזכירו של מרכז העברים הצעירים. העולם הזה רואה במרכז העברים הצעירים המשך ישיר של הועד לגיוש הנוער העברי, מאחר שרעיונותיה ומנהיגיהם מזהים לח' לוטין.
אור בחון הארץ
...בהדומות זו הייתי רוצה להביע לכם את רחמי התודה והחיבה על האור שענתכם מאיר לנו בחוץ לארץ עמי שבוע, לרבים זהו הקשר החיוני שיש להם עם הארץ, וקשר יפה ומשמח... חיים נגן, סטודנט למוסיקה, וינה

המופתי ושות'
אחר שפתחתם את דפי העולם הזה לנימר לפני אל-החארי שישד את התנועה הסטרויסמית נידה ולחם כמלחמה נגדנו, אני מסכה עתה מתי תתנו את זכות הדיבור לחא'י אמין אל-חוסייני, אליעזר גרין, אם הא'י אמין רוצה להטיף לשיחוף עב' ריערבי, פתוחים לפניו עמודי העולם הזה. מפנה בעולם הזה... דוד הלמ, חיפה מעולם לא קראתי דברים כה משעממים כמי תחיות כה רבה. המשיכו. רות ארליך, ירושלים לשעמם או למתוח?

כבוד אלעל, עפולה... תופעה מעוררת היא לנו, הקששים, שרואא העולם הזה, עתונם של צעירים, פותח בויכוח צלול על בעיית הערבים מתוך התעלמות כה נמורה מן הפספוסים השבוינסטיים והמילויטריים טיים המציניים כיום את הנוער כרוב ארצות העולם.
ד"ר ישראל לוי, תל-אביב
...אם תשעה אנשים אלה מסומים להביע רעה על ענייני הערבים, הרני מצרף לטפטיהמחמות נם את נרשון פאר ומשה צפתי. אליהו מצרי, תל-אביב

ותק לפושעים
מלונן הוא שאין אנשים רבים מבינו, הותיקים בידיי הארץ, חושבים כמר עובר נושן מעתלות הקובל (העולם הזה 751) על העולים ההרשים (כאלו השוחות את המוכר בארץ). גם בין ח' עולים ההרשים נצטברה מרירות רבה, ויש ביניהם החוששים שכל ותיק מרמה אותם ומנסה לפסחם. יצחק פורלוב, תל-אביב
עובד נושן יכול לספר לסבתא שלו שהמצב המוכרי היה הרבה יותר טוב לפני שבאו העולים החרשים. י' לא יספר מה היה המצב לפני כן. אז הייתה לפי עם בח'הבוסת השל, והבחורים יכלו ללכת לשם. ואילו הבנות שלנו בחיוב הורקון לא רצו להסתכל על בחור יהודי, אלא אם כן היה מתחפש לאנגלי או לאמריקאי. והאוטובוסים שבאו מתל-טינסקי כחצות היו מלאים בנות, ולא דוקא מרקאיות, רכניות ועירקיות. יוסף פרנקל, תל-אביב

כצו עיני

מי הולך לעזאזל?
האשה שוכנעה לחנות הנעליים בשעה תשע בבוקר ביקשה ווג נעליים חמות, שלוש שעות לי אחר מכן, אחר שכבר הספיקה לעבור על מזאי הנעליים (כולל נעלי גברים וי' לדיס) בחנות, טרם החליטה בי איזה זוג עליה לבחור.

לבסוף פקעה סבלנותו של המוכר שגיי' לה משך כל השעות הארוכות נימוסית ויצאת מנדד הרגיל. בעדינות רבה הניח את קופסת הנעליים האלף על רצפת ה' חנות, פנה ללקוחה בנחת ואמר: "גב' רת, אין לך, זה בסדר. אתה השארי פה! אני הולך לעזאזל..."
הקורא ד"ר אבידור זוכה בפרס של 1. ל"י (זה בסדר).

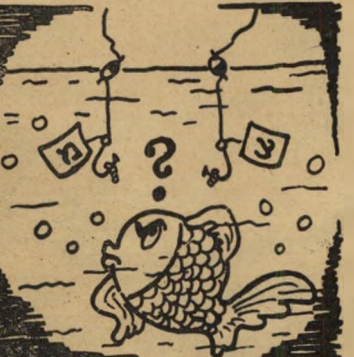
מלחמת הרגים

לוא רצה העולם הזה לתת כאמת לקוראיו להח' לים מי משני הצדדים זורק כסיכסוך החולה (העולם הזה 755). מוכס היה לספק יחד עם כל גליון שני דנים טריים — אחד של חולתא ואחד של יסוד-המעלה. אחרי הארוחה אספר ויהי החליט ביתר קלות מי מוכשר יותר.
דוד פלטי, רחובות

לדעתי היה העולם הזה צריך לשנות את השיר הסופיע כראש הרשימה הנוסה לשנות, לאור הסיכסוך:

אל החולה נעפילה את ביצותיה נבייש...

יוסף קלמן, תל-אביב
אני עם הקיבוץ. אם יוסיפו המוסדות כמו מחפיר זה של התעלמות מזכויות העבר, לא ימצאו עוד מעט אנשים כדי לצבור זכויות בעתיד. אחד שהיה טיפיש וצבר זכויות בפלמ"ח ונמאס לו לדעתי הסתווון הוא הכי משוט: ציורים ליי' רוד משאל עם בין הדנים ולברר אם הם מעדיפים

להיכנס לרשת אדומה-מנוסוליסטית או בורגנית נצלנית.
יחיאל בדר, חיפה
הדגים נוקטים בקו של אי-הזדהות חמורה. רמיון למפ"ם

מאמרם, "אור על פני אסיה" (העולם הזה 750) הוא בדרך כלל טוב מאד, ואפילו מצויין, אבל אני לא מוריד אף דמעה אחת על סבל הצרפתים, מפני שכמלחמה (העולמית) הם התנהנו ביהודים כמו שהאז, ונס איננו מהבב את הו צימין, מפני שהאז, דומה הרבה למפ"ם שלנו, שהם רואים רק את מוסקבה ולא יותר ובנלל זה הם יכולים להחריב עולמות.
יוסף קורנמן, תל-אביב

נייר, נייר ואין נייר
אתם מרבים להתלונן על חוסר הנייר הפוגע בעיקר בכס בחיובכם עתון כלתי תלוי. כנגד זה אין כניאה לעשות מאומה, אולם אם בכל זאת רצונכם לשמור על רמת העתון ותוכנו הרי של באפשרותכם לצמצם את מספר נודלל התמונות הניתנות בעתון כל שבוע.
עמו שושני, תל-אביב
הכתורת שפרסמתם על עמוד השער (העולם הזה 752), כאילו באשמת הממשלה נאלצתם להופיע במהדורה לא צבע עפולה ליצור רושם כאילו מתכונת כאמת ובתמים משלחנו למחוק את זכר העתונות מתחת לשמי המדינה או לפחות את השבועונים, ואני אומר שהדבר אינו איום כפי שתארתם אותו. סגן/מ נוח קופרמן, צה"ל

ה ש ע ר

התמונה מוכרת לקוראי הרומנים הבלשיים: אדם נודד בקרן רחוב, אולי מת. מיד יוצא מפקד המשרה בעקבות הפושעים, נתקל ביפהפיה חשודה לבסוף כתמימה, טהורה וכשרה לשואין). קרוב אחרי חבורה שטנית של פושעים, נמלט בסח, ניצל ברגע האחרון ממש. ואז מנצח הצדק.
המצאות אפורה, כמובן, הרבה יותר. חלק גדול מאד מעבודת האגף הפלילי נעשה בחדרים פשוטים של משרד. והחלק המכריע, במקרים רבים, של מלאכה אפורה זו נעשה באתון חלק הנושא את שם המחר לטביעת אצבעות.
בצורה בלתי רומנטית ביותר, מתוך חוקים אינסופיים, נמצא כאן הפתרון לחידות רבות — לאו דוקא ע"י שיתוף פעולה בין בלש רוחק החשודה יפהפיה, אלא ע"י שיתוף הפעולה הפרואני יותר בין הפקידה המתייקת והקצי'ן הממוחה. צורת עבודה זו אינה רק מעניינת כשלעצמה, אינה רק חומר לסיפוק סקרנותם של רבבות חובבי בלשים. היא מעוררת גם בעיה ציבורית ממדרגה ראשונה: הדרשה להטיל חובה על כל אזרח במדינה להפקיד את טביעת אצבעותיו בידי המודר.

גורקה של רות'
לא יכולתי לישון בלילה מרוב דאגה. מה קרה לרותי? האם נהרגה חס ושלום. ע"י ההתפוצצות? האם רק נפצעו? אני מחכה כגליון עיניים לגליון הבא.
אליהו כנר, רותיבט וותיק
לקורא קנר המוצא את התנועה נוסה של המערכת: גם היא לא הצליחה לברר, עד לט' גירת הליון, מה בדיוק קרה לרותי, תוסף במאמציה לודא את האמת ולהודיעה מיד לקוראים.
בזיון הכנסת
העתונות פתחה בלילה רבתית כשפנע ד"ר יוסף בשוטטס והעליכם בכנסת. מה יאמר אפוא ה' אורח הקורא בעולם הזה (754) שאחר מופטי בית-המשפט הקליון הכבאט כמשפט יעקובוביץ: "תברר לעניין, אתה לא בכנסת!" איני יודע

מכתבים

אם קיים חוק בזיון הכנסת, ברומה לחוק בזיון כתי המשפט...
אברהם יונס, הר הכרמל
זהו ארץ חופשית, וכל אדם רשאי לבזוז את הכנסת שלו.
מסרם הסנסציוני שלמה עובר לפעמים את מצפונם האנוכי. למה לזרות מלח על פעמים של הצעירה בקשר למשפט יעקובוביץ? האם לא עבר עליה משפט?
י. מירון, תל-אביב
העולם הזה שותף לצערנו של הקורא מירון, אך אינו יכול להשתמש מתואר מאורע משי' פטי ראשון במעלה.
לא כרוב, חוץ מ...
בשמחה רבה ראיתי שאחרי שתיקה ארוכה מרי הופיעה אמרת לוינסקי. טוב. אני זוכר שבלשם האחרונה לחמה באומלל כה רב ברנדיש של סילבאנה מאניאני. עתה מתברר שלברדיש קאר